FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBERT

fremsat den 26. oktober 2000 [1]

1. I denne traktatbrudssag har Kommissionen gjort gældende, at Den Franske Republik ikke har gennemført bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (herefter »direktivet«) [2].

2. Direktivets artikel 15 har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 24. oktober 1998.

Som undtagelse fra første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 5 i dette direktiv senest den 24. oktober 2000.

[...]

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.«

3. Kommissionen modtog ikke underretning fra Den Franske Republik om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet. Den opfordrede derfor ved åbningsskrivelse i henhold til artikel 226 EF af 3. februar 1999 den franske regering til inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af skrivelsen at fremsætte sine bemærkninger desangående.

4. Ved skrivelse modtaget den 16. april 1999 meddelte Den Franske Republik, at direktivet allerede delvist var gennemført i

1 — Originalsprog: tysk.
2 — EFT 1998 L 24, s. 1.

fransk ret, og at de endnu ikke gennemførte bestemmelser i direktivet ville blive gennemført i den nærmeste fremtid, idet man allerede var langt fremme i lovgivningsproceduren.

5. Da der ikke herefter kom anden underretning fra de franske myndigheder, tilstillede Kommissionen den 23. juli 1999 Den Franske Republik en begrundet udtalelse. Kommissionen gjorde heri gældende, at Den Franske Republik havde tilsidesat sin forpligtelse til rettidigt at gennemføre de direktivbestemmelser, der var nævnt i den begrundede udtalelse. Den opfordrede endelig Den Franske Republik til at opfylde sine forpligtelser inden for en frist på to måneder.

6. De franske myndigheder udbad sig først en forlængelse af fristen og meddelte derefter ved skrivelse af 22. oktober 1999 på ny, at de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af de omhandlede bestemmelser var under forberedelse.

7. Da der derefter ikke blev givet anden underretning, anlagde Kommissionen den 19. april 2000 nærværende sag mod Den Franske Republik.

8. Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har iværksat og givet Kommissionen underretning om de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivets artikel 4, stk. 2, artikel 6, stk. 1, 3 og 4, artikel 7, artikel 8, stk. 2, 3, 4 og 6, artikel 11, stk. 2, og artikel 12.

2. Den Franske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Parternes anbringender og argumenter

9. Kommissionen har anført, at medlemsstaterne efter artikel 249, stk. 3, EF og artikel 10 EF er forpligtet til at træffe

foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af traktaten, i national ret. Medlemsstaterne er desuden forpligtet til straks at give Kommissionen underretning om disse foranstaltninger. Den i direktivets artikel 15, stk. 1, fastlagte frist udløb den 24. oktober 1998, uden at Frankrig havde truffet de foranstaltninger til gennemførelse af de i den begrundede udtalelse nævnte direktivbestemmelser. Og heller ikke den 23. september 1999, da fristen ifølge den begrundede udtalelse udløb, havde de franske myndigheder givet Kommissionen underretning om gennemførelsen af disse bestemmelser.

10. Kommissionen har under henvisning til Domstolens dom i sag 52/75 [3] fremhævet, at medlemsstaternes ansvar består, uanset til hvilket statsorgan en undladelse kan henføres, og at medlemsstaterne ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller øvrige forhold i deres interne retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der følger af fællesskabsdirektiver, ikke overholdes.

11. Den Franske Republik har endnu en gang henvist til, at de bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre de omhandlede direktivbestemmelser, er under forberedelse.

Vurdering

12. Kommissionens anbringender skal lægges til grund. Det er ubestridt, at den af Kommissionen påtalte manglende gennemførelse på det i traktatbrudsproceduren afgørende tidspunkt ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist på to måneder med virkning fra den 23. juli 1999 endnu ikke var afhjulpet, heller ikke selv om der tages hensyn til eventuelle fristforlængelser af hensyn til postbesørgelsen. Kommissionens påstande skal derfor tages til følge.

13. Afgørelsen vedrørende sagens omkostninger skal træffes i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2.

3 — Dom af 26.2.1976, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 277, præmis 14.

Forslag til afgørelse

14. Jeg skal derfor foreslå Domstolen at træffe følgende afgørelse:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15 i direktiv 97/66/EF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har iværksat og givet Kommissionen underretning om de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivets artikel 4, stk. 2, artikel 6, stk. 1, 3 og 4, artikel 7, artikel 8, stk. 2, 3, 4 og 6, artikel 11, stk. 2, og artikel 12.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.